

Israël

Een bijzondere bondgenoot
in een brandhaard

Visiedocument, hoofdstuk 7

sgp»jongeren, commissie Internationaal

Najaar 2018

7. Israël

Een bijzondere bondgenoot in een brandhaard

Israël is het verbondsvolk van God. Het bestaansrecht van de staat Israël, sinds 1948 officieel het thuisland van het Joodse volk, mag niet ter discussie staan. Het Joodse volk heeft, na zo'n 2000 jaar van diaspora inclusief de meest afschuwelijke vervolgingen, waaronder de Holocaust, een veilige thuishaven gekregen. Daarbij komt nog het huidige antisemitisme dat overal ter wereld, onder meer in West-Europa, de kop opsteekt. Israël brengt, ondanks fouten en tekortkomingen, veel goeds in een zorgbarende en roerige regio. Als enige staat in het Midden-Oosten is Israël een stabiele democratie met hoge welvaart en een functionerende rechtsstaat, waarin minderheden bescherming genieten. Dit maakt Israël tot een uniek land en een waardevolle bondgenoot voor het Westen. Nederland kan proberen vrede dichterbij te brengen door duurzame initiatieven van onderop te stimuleren. Voor een boycot, die alleen maar polarisatie en ellende voortbrengt, is uitdrukkelijk geen plaats.

Gods verbondsvolk

God heeft Zich uit onuitputtelijke liefde aan het volk Israël verbonden. Dit verbond hield in dat God de God zou zijn van Israël en dat Israël Zijn volk zou zijn om Hem te dienen. God sloot dit verbond met Abraham en al zijn nakomelingen (Genesis 12). Deze bijzondere status heeft het volk Israël te danken aan Gods welbehagen, niet aan eigen kwaliteiten. De Heere beloofde het land Kanaän aan Abraham en zijn nageslacht (Genesis 12:7). Het verbond tussen God en Abraham is tot een zegen voor de hele wereld (Genesis 12:3). De bekroning van dit verbond is de komst van de Messias, Jezus Christus. Door de geschiedenis heen zien we een God Die – ondanks Israëls herhaaldelijke ontrouw – trouw en genadig blijft jegens Zijn volk. Ook in de 21e eeuw blijft de Heere verbonden met Zijn volk (vgl. Romeinen 11).

Bestaansrecht

Het Joodse volk heeft pas sinds 1948 een eigen staat. SGP-jongeren juicht het van harte toe dat dit volk hiermee een vaste woonplaats heeft gekregen in het land waarmee het zich al sinds Abraham verbonden weet. Het bestaansrecht van de staat Israël wordt echter al vanaf zijn oprichting bedreigd. Deze anti-Israëlgeluiden komen van vele kanten, waaronder de Verenigde Naties (VN)⁶⁵, Arabische landen en civiele organisaties. Dit antizionisme is vaak nauwelijks te onderscheiden van antisemitisme. SGP-jongeren vindt dat het Joodse volk een soevereine, eigen staat mag hebben. Dit is een fundamentele zaak, die niet betrekking heeft op de politieke regering van Israël of haar specifieke beleid, maar op het wezenlijke bestaansrecht van de staat. Kritiek op het beleid van de Israëlische regering is dan ook nadrukkelijk iets anders dan tornen aan het bestaan en bestaansrecht van de staat Israël. Het eerste kan absoluut legitiem zijn, het tweede is onbespreekbaar. Het erkennen van de staat Israël is een onontbeerlijke eerste stap in het vredesproces. SGP-jongeren hoopt dan ook dat de Palestijnen (en ook de Arabische landen) dit zullen doen, in plaats van de totale vernietiging van Israël te ambiëren, zoals Hamas heeft vastgelegd in haar handvest. De Nederlandse inzet voor erkenning van het bestaan beide partijen over zorgwekkende punten, juist ook met betrekking tot het Israëlisch-Palestijnse conflict.

Naast de erkenning van de staat Israël, zou SGP-jongeren ook graag zien dat Jeruzalem wordt erkend als hoofdstad. Een duidelijke status van Jeruzalem als hoofdstad waarin burgers van verschillende gelovigen vreedzaam kunnen samenleven, zou helderheid scheppen in het vredesproces. Bovendien zou een dergelijke erkenning van Jeruzalem gegrond zijn op eeuwenoude historische en religieuze wortels van het Jodendom. Hier vloeit uit voort dat de Nederlandse ambassade moet verhuizen van Tel Aviv naar Jeruzalem. De symboolpolitiek om de ambassade buiten Jeruzalem te houden moet beëindigd worden. Bovendien zou dit een volstrekt logische stap zijn, aangezien het gebruikelijk is om de diplomatieke missie te vestigen in de hoofdstad en regeringszetel van een land. Dit staat de vredesbesprekingen met de Palestijnen niet in de weg, maar scheidt juist duidelijkheid in de onderhandelingen. Hoe een toekomstige vredesovereenkomst er ook uit moge zien, Jeruzalem zal (met welke precieze grenzen dan ook) de hoofdstad van Israël zijn.

Uniek in het Midden-Oosten

Wie Israël met zijn buurlanden vergelijkt, ontwaart een wereld van onmetelijk verschil. Terwijl chaos, onderdrukking en onverdraagzaamheid de overhand hebben in grote delen van het Midden-Oosten, is Israël een oase van stabiliteit, orde en vrijheid. Het land is democratisch ingericht en heeft een functionerende rechtsstaat. Rechten en vrijheden van individuen en minderheden worden binnen deze rechtsstaat gewaarborgd. Kritiek op de regering is daarom ook mogelijk. De Israëlische regering is immers niet onfeilbaar, evenmin als andere democratisch gekozen regeringen. Dat geldt ook voor het conflict met de Palestijnen. Maar wat vaak vergeten wordt is dat een groot gedeelte van de Israëlische bevolking het oneens is met de acties van haar overheid, zoals dat ook in Nederland en andere vrije landen het geval is. Dit is juist de kracht van de Israëlische samenleving, die gebaseerd is op vrijheid en rechtsstatelijkheid. Dat maakt Israël een waardevolle bondgenoot voor het Westen, met het oog op de gedeelde waarden en belangen.

Palestijnen

Het Palestijnse volk heeft het zwaar. Mensen hebben veel te lijden onder het conflict tussen Israël en de Palestijnen. Daarom moet de Palestijnse bevolking voldoende humanitaire hulp krijgen. Verder dient Israël Palestijnse burgers zoveel mogelijk te ontzien en buiten het conflict te laten. De toestand van de Palestijnse bevolking is niet in de laatste plaats te wijten aan het Palestijnse leiderschap. Het regime is drukker met gewelddadige en terroristische activiteiten dan met de leefomstandigheden in de Palestijnse gebieden en gebruikt zijn eigen burgers bovendien als levend schild in gevechten. Ook misbruikt het regime het onderwijs om kleine kinderen te indoctrineren met Jodenhaat.⁶⁶ Verder is het bijzonder slecht gesteld met de democratie en de mensenrechten in de Palestijnse gebieden. Mahmoud Abbas is nog steeds president van de Palestijnse Autoriteit (PA), ook al is zijn regeringstermijn al in 2009 afgelopen. Dit tekent de corruptie en ineffectiviteit van het Palestijnse bestuur. Bovendien opereert de PA als sponsor van terrorisme tegen Israël, bijvoorbeeld door terroristen en hun families 'salaris' te betalen.⁶⁷ Om die reden mag Nederlandse of Europese financiering onder geen beding naar dit orgaan gaan, maar wel naar verantwoorde projecten buiten de PA.⁶⁸ De PA heeft vanwege al haar wanpraktijken geen recht om erkend te worden als staat. Dat neemt niet weg dat het Palestijnse volk recht heeft op een menswaardig bestaan en eventueel, als uitkomst van het vredesproces (en dus niet op eenzijdige basis), een eigen staat kan krijgen.

De Verenigde Naties hebben twee vluchtelingenagentschappen. UNHCR is de algemene vluchtelingenorganisatie, terwijl de ander er speciaal is voor de Palestijnse vluchtelingen: UNRWA. UNRWA kwalificeert miljoenen mensen in het Midden-Oosten als "Palestijnse vluchtelingen die recht hebben op terugkeer" om de enkele reden dat zij (klein)kinderen zijn van vluchtelingen, waardoor het vluchtelingenprobleem in stand wordt gehouden.⁶⁹ Terugkeer van al deze mensen zou het einde van de Israëlische staat betekenen. Daarnaast heeft UNRWA decennialang een track-record opgebouwd in anti-Israëluitingen c.q. steun aan terroristen.⁷⁰ Om deze redenen moet Nederland de financiële steun aan UNRWA opschorten totdat er fundamentele veranderingen hebben plaatsgevonden. Mocht aan deze oproep gedurende een langere periode geen gehoor gegeven worden, dan moet Nederland pleiten voor de ontmanteling van de organisatie.

Geen boycot, maar verbinding

De BDS-beweging probeert de staat Israël ten val te brengen door middel van boycotten, desinvesteringen en sancties tegen bedrijven en producten uit dat land.⁷¹ Ten grondslag hieraan ligt de absurde redenering dat Israëlische burgers en bedrijven benadeeld moeten worden, omdat BDS-activisten het oneens zijn met het beleid van de regering van Israël. Het doel hiervan is om het bestaansrecht van de Israëlische staat in diskrediet te brengen.

66 Het CIDI schreef hier meerdere artikelen over. CIDI. (2018, 6 augustus). Kamervragen over Palestijnse schoolboeken. <https://www.cidi.nl/kamervragen-over-palestijnse-schoolboeken/>; CIDI. (2017, 29 september). Palestijnse schoolboeken demoniseren nog steeds Joden en Israël. <https://www.cidi.nl/palestijnse-schoolboeken-demoniseren-nog-steeds-joden-en-israel/>. Zie ook dit UN Watch-rapport over UNRWA-leraren: UN Watch. (2017, 2 februari). Report: UNRWA teachers incite Jihadist terrorism and antisemitism. <https://www.unwatch.org/130-page-report-unrwa-teachers-incite-terrorism-antisemitism/>.

67 CIDI, 'Regering sprak Palestijnse Autoriteit 20 keer tevergeefs aan op terroristenbetalingen', <https://www.cidi.nl/regering-sprak-palestijnse-autoriteit-20-keer-tevergeefs-aan-op-terroristenbetalingen/> 31 augustus 2018). In de Verenigde Staten is in de Taylor Force Act (2016) vastgelegd dat economische hulp aan de Palestijnse Autoriteit wordt opgeschort totdat de PA stopt met het belonen van terrorisme.

68 In de Verenigde Staten is in de Taylor Force Act (2016) vastgelegd dat economische hulp aan de Palestijnse Autoriteit wordt opgeschort totdat de PA stopt met het belonen van terrorisme. Ook Nederland zou dit op een vergelijkbare manier moeten vastleggen.

69 UNRWA. (z.d.). Who we are. <https://www.unrwa.org/who-we-are>.

70 UN Watch. (2018, 21 januari). What's wrong with UNRWA and why it must be reformed. <https://www.unwatch.org/whats-wrong-unrwa-must-reformed/>

71 BDS staat voor 'boycot, desinvestering en sancties'.

Aangezien deze acties alléén tegen Israël en haar burgers gericht zijn, kunnen ze antisemitisch worden genoemd. Bovendien zijn dergelijke boycots nadelig voor alle betrokken partijen, niet in het minst de Palestijnen, aangezien zij voor hun inkomen vaak afhankelijk zijn van gemengd Israëlisch-Palestijnse bedrijven. BDS is dus verre van pro-Palestijns, maar alleen anti-Israëliësch. Verder frustreert de boycotbeweging het vreedzaam samenleven tussen Israëliërs en Palestijnen, waardoor BDS schadelijk is voor het vredesproces. De BDS-beweging zorgt voor polarisatie, haat en verdeeldheid, terwijl juist verbinding en verbroedering zo hard nodig zijn. Daarom is het vele malen beter om in te zetten op economische samenwerking met Israël.

Vrede van onderop

SGPJ blijft hoop houden op een vreedzame toekomst voor Palestijnen en Israëliërs. Dit zal echter een lange weg zijn, die alleen in kleine stapjes afgelegd kan worden. Het is daarom goed als de Nederlandse regering, vanuit een bescheiden houding, zich inzet voor duurzame vrede.⁷² In de internationale arena kan de Nederlandse overheid effectief optreden door allianties aan te gaan met gelijkgezinde landen, zo nodig buiten de VN en de EU om. De Nederlandse bijdrage aan vrede tussen Israël en de Palestijnen uit zich eerst en vooral in het ondersteunen van geschikte initiatieven. Een goed voorbeeld hiervan zijn projecten met een humanitaire inslag, die de basale leefomstandigheden van burgers verbeteren. Zeer belangrijk is dat deze initiatieven ‘van onderop’ werken: op deze manier kunnen we het vreedzaam samenwerken en samenleven van Israëlische en Palestijnse burgers stimuleren, in plaats van (vermeende) oplossingen van bovenop op te leggen.

Concreet

- Het bestaansrecht van de staat Israël mag niet ter discussie staan.
- Hierbij is er een onderscheid tussen (al dan niet legitieme) kritiek op het beleid van de Israëlische regering en de niet ter discussie staande erkenning van de staat Israël.
- Jeruzalem is de hoofdstad van Israël.
- De Nederlandse ambassade in Israël moet verplaatst worden naar Jeruzalem.
- De Nederlandse overheid moet anti-Israëliësch vooringenomenheid binnen VN-instellingen tegengaan, zoals binnen UNESCO en de Mensenrechtenraad.⁷³
- De Palestijnen moeten voldoende humanitaire hulp ontvangen. Nederland levert hier een bijdrage aan.
- Nederland zet zich er blijvend voor in dat antisemitisme uit Palestijnse schoolboeken verdwijnt.
- Er mag geen Nederlandse of Europese financiering naar de Palestijnse Autoriteit (PA) vanwege ernstig wangedrag, waaronder het steunen en belonen van terrorisme.
- In plaats daarvan moet Nederland steun geven aan initiatieven die verantwoord zijn en niet via de PA verlopen.
- Er mag geen geld naar terroristische organisaties als Hamas.
- Nederland moet een fundamentele verbetering van UNRWA eisen. Zolang dit niet gerealiseerd is moet de financiële bijdrage opgeschort worden. Indien verbetering niet plaatsvindt, moet Nederland pleiten voor volledige ontmanteling.
- Er mag geen eenzijdige erkenning van een Palestijnse ‘staat’ komen.
- Het boycotten van Israëlische producten is nadelig en contraproductief voor alle betrokken partijen.
- Bedrijven en organisaties die Israël boycotten of Israëls bestaansrecht ontkennen mogen geen subsidie ontvangen. Ook doet de Nederlandse overheid geen zaken met deze instellingen.
- De Nederlandse overheid moet inzetten op economische betrokkenheid bij, samenwerking met en investeringen in Israël. Voor zover mogelijk en bevorderlijk voor vrede geldt dit ook voor de Palestijnse gebieden.
- De Nederlandse overheid moet inzake het Israëlbeleid de samenwerking zoeken met gelijkgezinde landen.
- De Nederlandse regering moet duurzame vredesinitiatieven van onderop ondersteunen en stimuleren.

⁷² Dit houdt ook in dat er geen enkele vorm van steun gegeven mag worden aan haat- en geweldscampagnes. Nederland kan in dit kader een belangrijke rol spelen in de Verenigde Naties (zie hiervoor hoofdstuk 5).

⁷³ Zie ook hoofdstuk 5.